

NITS DE MÚSICA AL CALL

Dijous 26 d'agost de 2021 · Centre Bonastruc ça Porta

PURA I SENZILLA COM ABIGAIL

Rosa Zaragoza, veu / Eduard Iniesta, instruments de doble corda / Ciro Montanari, percussions / Rusó Sala, guitarra i veu

Poemes musicats per Rosa Zaragoza, del llibre *Poemes hebraics de jueus catalans (segles XI-XV)*, d'Eduard Feliu i Mabres i Jaume Riera i Sans (Barcelona: Curial, 1976)



PATRONAT
CALL DE GIRONA



«Pura i senzilla com Abigail» és el nou projecte de Rosa Zaragoza, concebut com un homenatge a Jaume Riera i Sans (1941-2018).

L'espectacle es basa en una selecció de poemes del llibre *Poemes hebraics de jueus catalans (segles XI-XV)* (1976) que han estat especialment arrangjats per fer-ne cançons.

El llegat cultural dels jueus que van viure a Catalunya a l'edat mitjana és molt ric però encara poc conegut. Amb aquest concert, l'artista vol apropar a la ciutadania exemples històrics de convivència de les diferents cultures en aquella època, abans que l'edicte d'Expulsió decretat pels Reis Catòlics posés fi a la presència jueva.

1.Nards i safrans

Nahum

Nards i safrans ja han florit al meu jardí,
i la mala herba és marcida.

Vora l'aigua corrent dels rierols
la murtra ha fet florida.

Traient-se la vesta de viduïtat, els arbres han florit,
i l'esplendor del nou vestit omple de joia els amics.

Tórtores i orenetes baden el bec en llur niu.

Canten la Glòria del Creador
amb parrups i xiscladissa,
el lloen a l'ombra dels salzes
amb gran cantadissa.

El roserar s'ha vestit de vermell resplendent.

Hi ha plecs blancs i rogencs al magraner.

Se n'alegren els amics, exulta el despert i l'ensonyat.

Bufa la tramuntana i els arbres del bàlsam
degoten rosada,
rosada per a conhortar els qui s'afanyen
i oblidar la fretura passada.



2. Amb l'esclat joiós

Messul·lam ben Selomó de Piera

Amb l'esclat joiós dels estels al matí
cloent la nit i aclarint el meu passat,
cloent la nit i fent fugir la tenebror,
quan traspunta el sol a llevant
i els pensaments es desvetllen
i el cos es deixondeix,
surto a rebre l'alba amb un cant,
acullo el matí amb els rossinyols.
Em penjo la flauta i el timbal
i adés els deixo adés els prenc.
Ple de joia escric un cant
perquè els instruments acompanyin els mots.

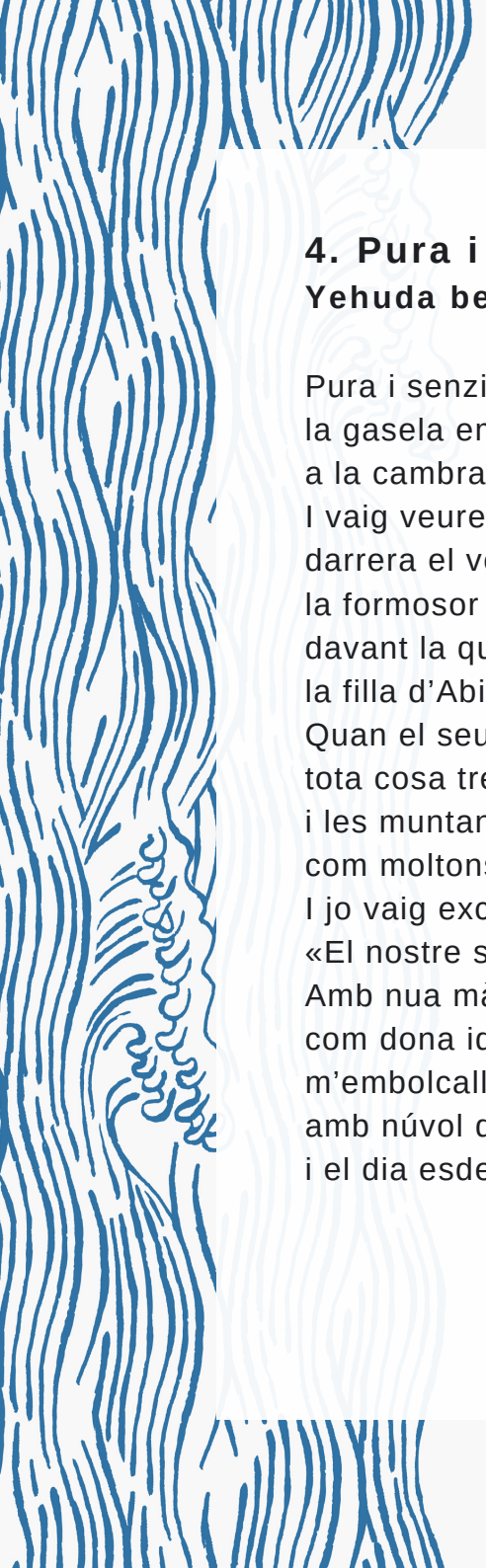


3. Sóc amor

Abraham ben Semuel ibn Hasday

Sóc amor, i he fet de l'estimació el meu estatge,
goig i alegria és la casa on m'estic.
Sóc pau i benestar, quan parlo
duc el descans i trec el neguit.
Sóc amor, i damunt pedres d'alegrança
i de joia, els noms dels meus he cisellat.





4. Pura i senzilla com Abigail **Yehuda ben Selomó al-Harizí**

Pura i senzilla com Abigail,
la gasela em féu entrar
a la cambra de l'amor.
I vaig veure
darrera el vel
la formosor de la seva cara,
davant la qual hauria empal·lirit
la filla d'Abihail.
Quan el seu esclat lluï en la nit
tota cosa tremolà
i les muntanyes saltaren
com moltons.
I jo vaig exclamar:
«El nostre secret, ai, ja és manifest!»
Amb nua mà,
com dona ideal,
m'embolcallà
amb núvol de cabells negres,
i el dia esdevingué nit.

5. Te la gràcia de la gasela

Yehuda ben Selomó al-Harizí

Te la gràcia de la gasela i la blancor de la lluna,
i cabells negres a lloure sobre la galta lluent.
Només una engruna d'encís pertocà a les altres noies,
car ella es va endur tota gràcia i beutat.
Del seu esclat, tenen enveja els llumeners,
que amb nua espasa hi volen lluitar.
Diríeu que els estels són llances llambrejants
i la lluna escut i rodella.
En veure-la, reprèn vigor d'home novell
qui ja de la senectut era presoner.
De mel són els llavis; les galtes, mannà;
de rou la saliva; i la cara, un jardí.
La bellesa anava errant d'ací d'allà
fins que en ella la tenda va alçar.
Cap a sa llum els cecs s'acorrueu de nit
i entona cants la llengua dels muts.
La seva formosor fa perdre l'enteniment
i gira el cervell al més assenyat.
Tota ella és magnificència i galantor,
els seus tresors no tenen fi.
Com podríeu el valor de la seva bellesa apreuar,
si no hi ha res de comparable enlloc?
Per més que diguéssiu que d'altres n'heu topat,
de figura com la d'ella, no n'heu vista mai cap!



6. Angúnia de la mort!

Mossé ben Ishaq Remós

Angúnia de la mort!

Tot jo m'he estremit en veure
que no podré fugir. Ja m'han dit:

«Demà moriràs».

Planyeu-me en la dissort!

«T'arrossegaran i et llençaran com qui enterra un ase».

Què faràs, mare dissortada i afligida,
quan la notícia t'arribarà?

Nineta dels meus ulls, corona del meu cap,
amb llàgrimes a doll em ploraràs.

S'ha esfondrat pare
el teu soplúig.

Que amarga serà la teva vellesa!

Caldrà que em perdonis el deute
i el mancament

de no haver-te honorat com devia.



7. Guaita en què esmerça l'home

Mossé Natan

Guaita en què esmerça l'home
suors i afanys:

unir el que està desunit

i desunir el que està unit;

aturar el que està engegat

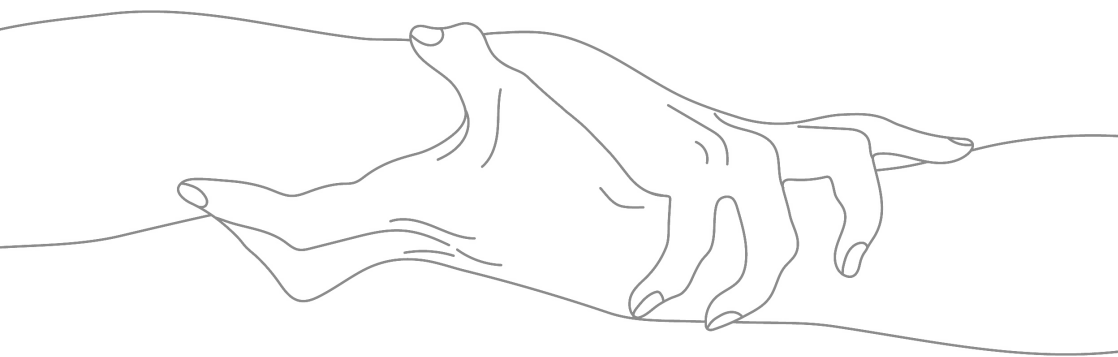
i engegar el que està aturat.

8. L'ànima

Selomó ben Reuben Bonafed

L'ànima que viu presonera dins meu
tothora demanant-se qui l'ha duta aquí.
Frisa perquè Déu la glòria li restableixi
i està sedegosa de ses arrels.

Condueix el cos, com un cec, per camins de veritat
però ell dels justos viarany's l'esgarria.



9. Per a tot he trobat bàlsam

Ishaq ben Seset Perfet

Per a tot he trobat bàlsam, tret de l'amic que se n'ha anat
i ara el cor inquiet em desensonya.

Quan la seva imatge es reveig, així que fa la foscor
envaeix la casa, creix el neguit.

Quin plaer més dolç, germà, podem haver
que seure en amical aplec l'un davant de l'altre?

Ai del temps que de l'amic m'allunya
i em fa barrejar llàgrimes al vi!



Diputació de Girona



Ajuntament de Girona



Generalitat
de Catalunya